

ხევზედ მიდიან ნისლები
(სიმღერა)

ხევზედ მიდიან ნისლები,
გაჩქარებულნი, მღერითა.
როგორ ხარობენ ტივლები,
რომ მიწას ჰფარვენ ბნელითა!

ველარას ვხედავ ბეჩავი,
გამიქრენ წვერნი მთისანი;
ვაჰმე, ველარა მწვდებიან
სათბობლად სხივნი მზისანი.

ბარემ მეც ჩამთქით, ნისლებო,
დამნაცრეთ, დამაფერფლეთო,
თვალნი დამთხარეთ, გულისაც
სადილი გაიკეთეთო.

სად მიხვალ, სადა, ყორანო,
შენ მაინც შამიბრალია,
მიამხანაგე, გენაცვალე,
ყრანტალით გამახარია!..

წავიდეთ, ერთად წავიდეთ,
მოვშორდეთ მშობელს მხარესა,
ნულარ ვიხილავთ საყვარლის
ჩვენის ქვეყნისა მთა-ველსა.

წავიდეთ, გადავიკარგნეთ.
დავსთელოთ სხვისნი არენი!
ვანჩქლიოთ, ერთად ვანჩქლიოთ
ცრემლის წყარონი მწარენი.

1886 წ.